

erkölcsökben rég megromlott emberekben az érzés utolsó szikráját is kioltotta volna, a török pusztításainak rémes híreire kétségbeeső bujdosók nem egy gyermeket és nyomorékot hagytak el az erdőben, aki futásuk közben terhükre volt. A barátok, akiknek napokon át reggeltől estig nem volt többé nyugodalmuk a menekülők lármája miatt, éjszakánként is minduntalan fölriadtak a rengetegben elhagyott ügyefogyottak nyöszörgésére, panaszos jajgatására, mely céljukba hatolt.

Másfél héttel a mohácsi veszedelem után Szolimán császár seregével a Szent Gellért hegye alá ért. A Szent Lőrinc-kolostor lakóinak Provinciálisuk lóhalálában küldött parancsára, Remete Szent Pálnak a templomukban őrzött tetemével együtt, aznap kellett Visegrádra sietniök, amely őrség nélkül szükölködött s amelyet a benne őrzött szent koronával együtt, mivel ez a rémületkeltette fejetlenség közepette senkinek sem jutott eszébe, a rend Provinciális a környéken elszórt kolostorokban lakó pálosokkal akart megvédelmezni, akiket napi járó földről mindenünnen összehívott.

A Szent Lőrinc-kolostor termei és belső folyosói egészen megteltek ügyefogyottakkal, akiket családjuk elhagyott s akiket a barátok az irgalmasság cselekedeteinek megfelelően a rengetegben szedtek föl. Ezeket már nem vihették magukkal s mivel gondozás nélkül sem hagyhatták őket, a legöregebbek közülük, akik fegyvert már amúgy sem foghattak, ottmaradtak.

Ottmaradt Angelusz testvér is, aki orgonájától, amely szinte szívéhez forrt, sehogy sem tudott elszakadni, s akit megható könnyörgésére a perjel főleg azért hagyott ott, mivel a néma Kelemen a veszedelem hírére sem akart tágitani muzsikus barátjától s ott maradván, hatalmas erejével az ügyefogyott gyöngéknek sok tekintetben szolgálatára lehetett.

A távozó barátok még délután búcsúztak el öreg társaiktól s Angelusz testvértől, könnyes szemmel hagyták el celláikat, tudtában annak, hogy talán sohasem kerülnek többé ezekbe vissza. (Folyt. köv.)

Hit és szeretet

Irta: Otto Karrer

Nem lenne helyes a jóvátételt kizárólag a bűnbocsánatra korlátozni. Isten a vétkezőknek nem csupán azzal szolgál elégtétellel, hogy megbocsátja az elkövetett gonoszt, hanem a megtérőnek útravalóként szeretetet is nyújt, hogy e szeretet segít-

Wang Su-ta, kínai festőművész: A szentcsalád.

ségével kerülje ezentúl a gonoszt, továbbá, hogy a jót a szellem erejével gyakorolhassa, amelynek folytonos és szüntelen együttműködését az apostol könyörögte ki az övéi számára.

Amaz új életnek, amelynek örök élet ígérkezik jutalomként, törhetetlen hit a bevezetése, az a hit mely alázatosan bízva rá magát arra, ami egyelőre még láthatatlan, hit, amelynek jutalma a meglátás, — Krisztusba helyezett hit, «ki megigazulttá teszi a hitetlen embert». (Róm. 4, 5.)

Istent hinni tehát annyit jelent, mint bizalomteljesen átadni magunkat annak a Hatalmasnak, Aki a jóban működik és egyben iparkodni együttműködni Vele a jóban. A hitben rejlik szellemünknek első lendülete a földi dolgok fölé és az igaz Istenhez való fordulása.

A megértés viszont a hit jutalma. Ne azért keresd a megértést, hogy hit költözék lelkedbe, hanem higgyél, hogy megérts! Természetesen azonban az az ember, ki nem törekszik személyes vallásos belátásra jutni, az még csak nem is sejti, vajjon tulajdonképpen miért kell hit lelkének. Mert a valódi

hit soha sincs híján reménynek és szeretetnek, — a hívő reményének és szeretetének célja pedig a megismerés. Ezért kell a hívő embernek imádság és kutatás útján — az erkölcsi étellel egybeforrva — arra törekednie, hogy megismerje azt, amihez hit útján jutott és ugyancsak személyes elmélyedés révén kell megszereznie ezt a megismerést. Nem szeretheti senki sem azt, amit még nem ismert fel, ha azonban elárasztja lelkét a szeretet hulláma aziránt, amit valamely részletében már helyesen fogott fel, akkor ez a szeretet arra serkenti, hogy mind jobban és tökéletesebben fogja fel.

Az emberi fejlődés minden egyes fokának, a gyermekkortól az aggkorig megadatott a maga sajátos szépsége. Ő, bár lenne gyermekkorotok az ártatlanságé, ifjúkorotok a tisztelété, felserdült korotok a kitartásé, férfikorotok az érdemé, aggkorotok pedig az őszbeborult bölcs belátásé. E fokok nem egyszerre következnek be, de ha már egyszer bekövetkeztek, akkor az istenthívő nemes ember számára szilárd egészé kristályosodnak és együttesen adják az átmenetet az utolsó lépcsőfokra: az örök nyugalomra és örök békére.

Hit és a helyes élet: Isten műve lelkünkben, hisz Isten munkálkodik akarásunkban, — de egyúttal saját művünk is, mert Isten csakis oly lélekben hat, mely ezt maga is óhajtja.

E ponton nagy tévedéssel kell szembe fordulnunk, amelynek vallásos szívekből számúzva kell lennie, ha nem akarjuk téves biztonsági érzés kedvéért üdvösségünket kockáztatni. Amaz emberekre célok ugyanis, akik pusztán a hitet egymagában már elegendőnek vélik az üdvösségre, míg a jó és helyes életet, valamint Isten útjainak jócselekedetek révén való betartását feleslegesnek tartják, — mintha mindazok, akik szegyeteljes bűnös életet folytatnak és abban makacsul meg is maradnak, üdvösséget és örök életet remélhetnének, ha egyebet nem tesznek, mint csupán Krisztusban hisznek és elfogadják kegyelemeszközeit.

Aki Istent hisz, annak kötelessége parancsait is teljesíteni és aki teljesíteni akarja azt, amit Ő parancsol, annak hinnie kell. Egyszer majd mindannyian megjelenünk Isten ítélőszéke előtt — és akkor tanuskodjanak mellettünk cselekedeteink, még pedig úgy, hogy túlharsogják bűneinket.

A hit ott lehet csak teljesértékű, hol szeretet működik. Mérhetetlenül nagy dolog a hit, — azonban semmivé süllyed, ha egyúttal nem foglalja a szeretetet is magában.

Szeretetben a hívők napról-napra előbbre jutnak és lelkük megtelik a mennyek Országá-

utáni vágyódással. A szerető hívők, amiért hisznek, kiválasztottak lesznek.

Azonban mi egyéb a szeretet akarvánál? Helyes akarat — helyes szeretet. Fonák akarat — furcsa szeretet. Jó akarat — Isten-szeretet. A szeretet Isten lelkünk mélyén való megnyilatkozásának egyik fajtája és ezt az érzést Istentől távolálló ember nem is ismerheti. Ahol nem az isteni szeretet uralkodik, ott trónralép a tisztátalan vágy.

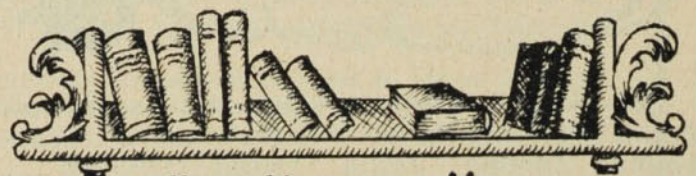
Kezdő szeretet — kezdő szentség; növekvő szeretet növekvő szentség; tökéletes szeretet pedig tökéletes szentség: tiszta szívből, nyugodt lelkiismeretből, képmutatásmentes hitből fakadó szeretet.

Semmit sem akarok erkölcsnek nevezni, egyedül a magasztos isteni szeretetet. Mert mind a többi isteni adomány, legyen bármily nagy, szeretet híján mitsem ér. Ahol a szeretet hiányzik, ott nincs értéke a jó cselekedetnek sem, hisz végeredményben nem is lehet «jó cselekedet». Ahol azonban a szeretet meghonosul, ott nem maradhat egyedül. Szeretet győzedelmeskedik mindennek fölött, szeretet nélkül semmi sem érvényes és a szeretet — bárhol is legyen — mindent magához vonz.

Ami parancsolatként keményen hangzik, azt a szeretet enyhévé varázsolja. «Igám édes, terhem könnyű!» mondja Krisztus.

A szeretet erősség, a szeretet üdülés, a szeretet pompás gyümölcs, a szeretet lelki árp, a szeretet üde forrás, a szeretet megünas nélküli ölelés. Ha ilyen szeretet üdvözíti a zarándokot — ó, mily gyönyörteljes szeretet fogja elárasztani hazájában.

Németből fordította: Dr. Horváth Józsefné

BEKÜLDÖTT KÖNYVEK

Szunyogh Xav. Ferenc: *Könnyes vértanuság.* Szent István-Társulat kiadása. Budapest. — Kevés oly időszerű könyv jelent meg az elmúlt esztendőben a magyar könyvpiacra, mint P. Szunyogh e 226 oldalas munkája. Elmélkedéseket és szentbeszédeket tartalmaz. Ezeket igen ügyesen három szempont szerint csoportosítja: az ész, a szív és az akarat szava a türelemről.

Hogy miért időszerű e könyv? Mert kevés kor gyermekének volt oly nagy mértékben szüksége a türelemre, mint nekünk, a háborúk, politikai és gazdasági válságok ezer és ezer kihatásával küzdő, feszült idegzetű embereknek, kik szinte valamennyien frigyben járunk a szomorúsággal, — már pedig «nem a megpróbáltatás,